

Arrest

nr. 64 814 van 13 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil met de Srilankaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Kangesanthurai in het district Jaffna. Begin oktober 2008 werd u geslagen door militairen omdat u op de martelarendag die plaatsvond op 27 november 2007 het aan de stok kreeg met een boer waarvan u vermoedt dat deze aan de militairen klikte dat uw vriend K. (...) op martelarendag versieringen ophing voor "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Op 12 oktober 2008 ging u samen met K. (...) en L. (...) naar de markt om spullen te verkopen. Plots hoorde u gewerschoten en zag K. (...) vallen.

L. (...) was toen reeds verdwenen, u zag militairen afkomen en besloot ook weg te rennen. U kwam in Mullanai een vriend tegen die ook van uw dorp was en deze nam u mee naar Karaiyur in Jaffna waar u ongeveer vijf en een halve maand bleef onderduiken. Ondertussen kwam het leger u meermaals bij u thuis zoeken, uw vrouw werd bedreigd en er werd gevraagd waar u was. Uiteindelijk vond u dat het

beter was om Sri Lanka te verlaten. In april 2009 vertrok u via Mannar naar Matthawatchi met een vissersboot, via omkoping kon u de zeeblokkade doorkomen. In Matthawatchi werd u gecontroleerd en na het tonen van uw "NIC" (National Identity Card) kon u de trein nemen naar Colombo. Na een verblijf van een vijftal dagen in Colombo vertrok u met een vals Srilankaans paspoort naar Dubai. Van Dubai vertrok u naar Turkije en van daaruit reisde u over land verder naar België. Op 13 april 2009 kwam u in België aan en deed hier dezelfde dag uw asielaanvraag. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : een geboorteakte van uw dochter en echtgenote, uw rijbewijs, uw "NIC", uw tijdelijk rijbewijs, familiesamenstelling, uw huwelijksakte, brieven van uw echtgenote waarin geschreven staat dat het leger u zoekt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van Subsidiare Bescherming zou lopen. Uit de richtlijnen van het UNHCR, 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010), blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de "LTTE" (zie bijlage UNHCR guidelines). De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal intern ontheemden die zich in vluchtelingen kampen bevinden te hervestigen. Personen die verdacht worden van banden met de "LTTE" werden vastgehouden in 'High Security Camps'. Zij worden stilaan in de samenleving gere-integreerd. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het "UNHCR" opgesomde risico profielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de "LTTE", zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" of daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. U weet het Commissariaat-generaal (CGVS) niet te overtuigen van een zwaarwichtig "LTTE" -profiel. U kan op geen enkel moment hard maken dat u daadwerkelijk gezocht wordt in Sri Lanka omdat u banden hebt met de "LTTE". U verklaarde immers dat u nooit iets met "LTTE" te maken had en dat u nooit militaire training heeft gevolgd (zie gehoorverslag CGVS dd. 29 oktober 2010, p. 16).

Uw verklaringen dat u omwille van uw banden met K. (...) zou worden geïsoleerd door het leger kan niet overtuigen. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u eerder vaag blijft over hoe het leger van uw banden met K. (...) op de hoogte zou zijn. U verklaarde dat u op een martelarendag in november 2007 in conflict kwam met een boer die u dan bij het leger zou verklikt hebben. Wanneer daarop verder wordt ingegaan dient u toe te geven dat dit echter louter een vermoeden is (zie gehoorverslag CGVS, dd. 29 oktober 2010, p. 16). Van de schietpartij waarbij uw kompaan K. (...) gedood werd kunt u ook geen enkel begin van bewijs voorleggen. Nochtans kan op Tamilnet op 13 oktober 2008 teruggevonden worden dat op 12 oktober 2008 een zekere K. (...) in Ilavalaai (dezelfde wijk waar ook de K. (...) van uw verhaal om het leven kwam) werd doodgeschoten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de omstandigheden waarop deze K. (...) om het leven kwam verschillen van deze hoe u ze beschreef. Uw uitleg dat het hier dan wel om een andere K. (...) moest gaan die op dezelfde dag in dezelfde wijk vermoord werd is weinig overtuigend te noemen, temeer het incident waarvan u dan wel gewag maakt nergens terug te vinden is (zie gehoorverslag CGVS, dd. 29 oktober 2010, p. 8-11). De geloofwaardigheid van dit gedeelte van uw asielrelaas dat ook aan de basis ligt van uw ingeroepen vluchtmotieven komt dan ook in het gedrang. Dat u ook geen vrees voor het leger diende te koesteren blijkt ook uit het feit dat u, niettegenstaande u verklaarde meer dan vijf maanden te zijn ondergedoken om problemen met het leger te vermijden, probleemloos na het tonen van uw identiteitskaart het checkpoint in Matthawatchi kon passeren (zie gehoorverslag CGVS, dd. 29 oktober 2010, p. 5). Tijdens het tweede gehoor toen er werd gepeild naar uw actuele vrees nu het conflict beëindigd is, stelde u plots de "EPDP" (Eelam People's Democratic Party) te vrezen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 17 december 2010, p. 3). Uw vrees voor de "EPDP" kon u echter weinig concretiseren. Dat zij onder één hoedje met het leger spelen en u nu ook bij u thuis kwamen zoeken kan ook weer niet overtuigen, omdat u zoals hierboven reeds werd uiteengezet niet aannemelijk heeft gemaakt dat u door het leger werd geïsoleerd. Rekening houdende met het feit dat momenteel zelfs mensen die de "LTTE" geholpen hebben, worden vrijgelaten kan er in uw geval op basis van uw verklaringen geenszins worden besloten dat u nood heeft aan enige vorm van internationale bescherming.

De door u voorgelegde documenten hebben louter betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit en uw gezinssituatie die door het Commissariaat-generaal niet wordt betwist. De brieven die uw vrouw u heeft opgestuurd hebben in het licht van bovenstaande vaststellingen een gesolliciteerd karakter en zijn niet zwaarwichtig genoeg om de bovenstaande beslissing in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 52, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en een schending van artikel Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna: de Vluchtelingenconventie).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Artikel 52 van de vreemdelingenwet is niet geschonden, daar de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoeker meent dat uit internationale rapporten blijkt dat de mensenrechtensituatie in Sri Lanka beneden alle peil is en dat deze situatie vooralsnog zeker niet als stabiel kan worden aanzien. Verzoeker stelt in de onmogelijk te verkeren om de bescherming in te roepen van de staat tot dewelke hij behoort.

Door een loutere verwijzing naar niet nader bepaalde of neergelegde internationale rapporten weerlegt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing niet. De commissaris-generaal baseert zijn oordeel op de *“UNHCR ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF ASYLUM-SEEKERS FROM SRI LANKA”* van 5 juli 2010 (stuk 15). Dit document stelt dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het Noorden nog nood hebben aan internationale bescherming, maar enkel Tamils met een bepaald profiel, onder meer personen die verdacht worden banden te onderhouden met het LTTE, en dat derhalve elk dossier op zijn individuele verdiensten dient te worden onderzocht. Zoals de bestreden beslissing maakt verzoeker dergelijke banden of verdenking niet aannemelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) meent zoals verweerder stelt dat verzoekers verklaringen dat hij omwille van zijn banden met K. (...) zou worden geïsoleerd door het leger niet kunnen overtuigen. Verzoeker legde in dit verband vage verklaringen af. De stelling dat een boer verzoeker bij het leger zou verklikt hebben betreft louter een vermoeden. Evenmin slaagt verzoeker enig begin van bewijs voor te leggen van de schietpartij waarbij zijn kompaan K. (...) gedood werd. Daarnaast werd vastgesteld dat verzoeker niettegenstaande hij verklaarde meer dan vijf maanden te zijn ondergedoken om problemen met het leger te vermijden, probleemloos na het tonen van zijn identiteitskaart het checkpoint in Matthawatchi kon passeren. Verder slaagde verzoeker er niet in zijn vrees voor de EPDP te concretiseren.

Verzoeker stelt dat zoals de bestreden beslissing stelt een zekere K. (...) gedood werd op 12 oktober 2008, maar dat de omstandigheden niet overeenstemmen met wat verzoeker beschreef. Hij stelt dat deze gebeurtenis reeds enige tijd geleden gebeurd is en men niet kan verwachten dat verzoeker van alles een nauwgezet dagboek heeft bijgehouden.

De Raad meent dat deze uitleg niet overtuigt en verzoeker zijn betrokkenheid bij de doding van K. (...) op 12 oktober 2008 niet aannemelijk maakt.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS